

кавво пратише свинка-та на свадба. *Ч. 260.* Едуанъ Иваница са ра-
соардила на *моиженой* си Ивана. *Ч. 255.* Нека е мажець, та ако ще да
е отъ калець. *Ч. 198.* „Честитъ ти момъкъ, годеникъ и мажче“ — „Бла-
годаря ви и васъ да сподари Богъ“. *Ч. 68.* 2) мужчина: Да не бждатъ
класавы и женчявы момцы, а прагавы и юнаци мажје. *Л. Д. 1872 р. 142.*
Маже и жени си расподѣлили работа-та: едни отдѣлятъ влапната,
други прѣдѣтъ и болдисватъ. *ib. 1875 р. 42.*

Мѣжъ Мѣжамъ (*Мак.*) *м. дл.* выдаю замужъ: Брата ке жениме,
сестра ке мажиме“. *М. 229.* Туку те (кони) терамъ на лена свадба.
Брата ке женамъ, сестра ке мажамъ. *ib. 342.* Напра'и'е шарена одаа
Отъ милости сестра не ж мажѣтъ, Си ж даражѣтъ въ шарена одаа. *ib.*
55. **Мѣжъ са Мѣжамъ се** выхожу за мужъ: „Море моме Трандафиле!
Що сѣ варшишь не сѣ мажишь, Три години шестъ парстени?“ *ib. 14.*
Сега сѣ мажитъ мой не еста. *ib. 66.* Мажила се бела Мара, отъ селото
на въ селото. *В. 338.* „Мажи се море Петкано, Дури си млада зелена,
Дури си бела червена“. *ib. 356.* **Мѣжена пр.** замужемъ: „Отъ како
сумъ, милъ поворотимъ, ясъ мажена, Да вѣрувашъ, м. н., пакъ сумъ
мома“. *М. 399.* Кога дойде година, Каля найде мажена. *ib. 576.* **Мѣ-**
жене с. с. выходъ замужъ, замужество: Янкула сѣ учинило Добаръ
юнакъ за женение, А Яника сѣ сторила Добра мома за маженіе. *М. 110.*

Мѣзга с. ж. сокъ (растений) влага.

Мѣжа с. ж. 1) мукъ, мучение; трудъ, затрудненіе: Що к тая мѣжа
отъ Арапи, Що шетасть по наша-та земя! *М. 143.* Вісно, плетено, на
судни мѣжи кла'ено (верушка). *М. р. 530 (лат).* Мѣжа и неволи! (*Tau-*
send Schwernoth!), *Рш. 15.* Мадалена бѣше са озѣнила въ кола-та,
та сѣ мѣжи и отнесохме у дома ѳ. *Л. Д. 1875 р. 146.* Съ голама мока
и гоненета орель-а ше изхвати сичкы-тѣ пилета. *Ч. 106.* Въ *смыслѣ*
плоды труда: А есенъ кѣту си съберать мѣжъ, т. с., ожидаемия пло-
дове отъ труда си, прибиражъ ся у дома си и почвжтъ вѣкы домашныя
занятия. *Пк. 79.* Как са със тебе събрахме, Хубава мѣка стигнахме,
Злато отъ сребро по-много. *Д. 88, 9—11.* 2) пренсподняа, адъ: Хора-та ми
измамахъ, казахъ ми че отъ тука си влазя въ мѣжъ-та. *Р. 117.* Спо-
риды турскъ-та пословица: „Что-то си пише въ крѣмъ-та, то са чете
въ мѣжъ-та. *Л. Д. 1869 р. 120.*

Мѣтекъ (Матекъ) с. м. испорченнос, тухлое янцо: Сѣди, като
квачка на мѣтеци. *Ч. 228.*

Мѣтеница с. ж. сыворотка: То съчево го държеше направо въ
сежда на прокишата, и го буташе на долу и нагорѣ твърдѣ скоро, док-
лѣ ся отдѣли маслото отъ мѣтеницата. *Р. А. 84.* Когато си дошла дома,